

ТМ	Г. XXVII	Бр. 3	Стр. 501 - 502	Ниш	јул - септембар	2003.
----	----------	-------	----------------	-----	-----------------	-------

Приказ дела
Примљено: 05.05.2003.

Драгољуб Б. Ђорђевић

НА ТРАГУ ТИХОМИРА ЂОРЂЕВИЋА И ДРАГОСЛАВА АНТОНИЈЕВИЋА*

Имао сам част да штиво – *160 година ОШ у Тешици (МОНОГРАФИЈА ШКОЛЕ И ПРИЛОГ ЗА ИСТОРИЈУ НАСЕЉА)*, сада укњижено и разаслато разноврсним читаоцима на критичко упознавање, ишчитавам у настајању и првобитном рукопису, још док је било сво у обрисима. И изнад ничим заслужене части, пружена ми је прилика, која се многоме никада не деси, да рецензентским просуђивањем одлучим о његовој судбини: прихватити га, пригрлити – и штампати, или одбити и осујетити публикавање? Са задовољством извештавам цењене читаоце, уверен да ће намах – ама баш и после уводног листања књижице, како иначе поступају строги заљубљеници у ову врсту књижевности – стати уз мој суд, да дилеме није било: вредно је то дело, треба га својски подржати и препоручити јавности.

Руковођен тиме, и скупа са писцем полагајући рачуне за ситне а неизбежне мањкавости, следећим аргументима оснажујем позитивну "пресуду" изречену *Светозару Стајићу*. Књига *160 година ОШ у Тешици*:

– Јесте изузетно читљива и биће разумљива ђаку, који тек сриче азбуку, припростом поморавском сељаку, "лабаво" описмењеном у време службења "кадра", иоле модерној банковачкој цури, средњошколки са већ "једном ногом" у великом граду – Нишу или Алексинцу, свеједно – и ученом Тешичанину, апсолвенту земљописа на Природно-математичком факултету.

– У садржинском погледу садржи већину онога што захтева монографија ове врсте – историјски извор и вредан податак, чињеницу и ваљану претпоставку, преузет документ и веродостојан запис, мапу и скицу, мит /"прича која се прича"/ и легенду, бледо памћење и скорашњу анегдоту, сувопаран пасаж и стилски узлет...

– "Необична" је, јер представља комбинацију написа о школи и хроничу места, мајсторски избегнувши замке "двострукости" и вешто укрстивши проблемске и временске исечке из повести образовне установе и насеља, што је реткост и у студијама далеко спремнијих истраживача.

– Одаје господина С. Стајића, већ осведоченог у сличним захватима, као искусног писца и хроничара родног краја, каквих је раније било много у Срба и којима су се дичили наши стари, а данас смо у мањку због свеопште, па и просветне, запуштености нашега народа, пропадања свеколиког ентузијазма и бриге за народносни бољитак.

* Светозар Стајић, *160 година ОШ у Тешици*, ОШ "Т. Ђорђевић", Тешица, 2003.

Речју, све казано излази на то да ће ОШ у Тешици, попут тога што треба да буде поносна на наденуто име, служити на част и монографија, издата поводом значајног јубилеја и сачињена испод С. Стајићевог пера, достојног ходача трагом *Тихомира Ђорђевића* – грандиозног српског научника – и *Драгослава Антонијевића*, угледног српског етнолога, који су задужили све нас, а посебно земљаке из Алексиначког поморавља.